

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/242/2015
Identifikačné číslo spisu: 4014200733
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4014200733.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: S. J., bytom J. XXXX/XX, K., zastúpený JUDr. Ervinom Erdélyim, advokátom, so sídlom P. Blahu 7/A, Nové Zámky, proti žalovanému: Slovenský poľovnícky zväz - Poľovnícke združenie Obid, so sídlom Obid, zastúpený Mgr. Petrom Nyúlom, advokátom, so sídlom Kpt. Jaroša 4, Levice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného - oznámenie o zániku členstva zo dňa 16. mája 2014, v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 01. apríla 2015, č. k. 11S/141/2014-56, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 01. apríla 2015, č. k. 11S/141/2014-56 o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného - oznámenie o zániku členstva zo dňa 16.05.2014 podľa § 250j ods. 3 OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd vo svojom rozhodnutí poukázal na to, žalovaný je poľovníckou organizáciou podľa § 32 zákona č. 274/2009 Z. z., ktorá vznikla v súlade s ustanovením § 33 a 34 citovaného zákona o poľovníctve, resp. spĺňa podmienky podľa § 80 ods. 9 tohto zákona. Tiež nebolo sporné, že jeho činnosť sa riadi stanovami, pričom žalovaný ako poľovnícke združenie Obid v zmysle § 3 ods. 3 stanov SPZ organizačnou zložkou Slovenského poľovníckeho zväzu - od 01.07.2012, avšak stanov PZ Obid súdu na základe výzvy nepredložil. Uviedol, že podľa § 1 ods. 3 písm. d/ zákona č. 83/90 Zb. o združovaní občanov v znení účinnom od 01.09.2009 sa tento zákon nevzťahuje na združovanie občanov na výkon práva poľovníctva. Zdôraznil, že za spôsobilý predmet súdneho preskumu sa v zmysle uvedených podmienok (§ 248 OSP) a ustálenej súdnej praxe považujú aj oznámenia (poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 354/08) alebo aj listy s charakterom rozhodnutia, vydané príslušným orgánom verejnej správy ako právnoaplikačné akty správnych orgánov uvedené v ustanovení § 3 ods. 6

Správneho poriadku. Uviedol, že aj keď sa na proces vydávania týchto aktov výslovne nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, v zmysle § 3 ods. 6 Správneho poriadku, ktorý spadá do časti upravujúcej základné pravidlá platí, že ustanovenia o základných pravidlách konania uvedených v odsekoch 1 až 5 sa primerane použijú aj pri vydávaní osvedčení, posudkov, vyjadrení, odporúčaní a iných podobných opatrení. Nie je sporné, že rozhodnutie žalovaného - oznámenie o zániku členstva žalobcu bolo vydané v čase účinnosti zákona č. 274/2009 Z. z., že príslušnými na rozhodovanie o zákonnosti rozhodnutí správneho orgánu - poľovníckeho združenia sú príslušné krajské sudy, a to i v otázke zániku členstva v poľovníckom združení. Mal za to, že uvedené oznámenie je možné preskúmať súdom, keďže sa ním rušia alebo môžu byť priamo dotknuté práva fyzickej osoby - žalobcu a žalovaný nepostupoval v súlade so zákonom a stanovami, dôvod zániku členstva žalobcu v PZ, vzhľadom na obsah oznámenia zo dňa 16.05.2014 a podané vyjadrenie žalovaného, nie je jasný a zrozumiteľný, lebo ide o dva rozdielne dôvody zániku členstva s rozdielnym procesným postupom, ktorý nevyklučuje konanie podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, t. j. vydanie rozhodnutia s uvedením jasného dôvodu o zániku členstva v PZ pri dodržaní procesného postupu, ktorý je súdom preskúmateľný, či rozhodnutie má oporu v dôkazoch. Krajský súd zistil, že oznámenie žalovaného zo dňa 16.05.2014 sa týka zániku členstva žalobcu u žalovaného poľovníckeho združenia, vystavené Výborom PZ Obid, za porušenie § 29 ods. 1 stanov SPZ, ako i stanov PZ Obid. Krajský súd zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného - oznámenie o zániku členstva zo dňa 16.05.2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 3 OSP, nakoľko bolo nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov.

Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý uviedol, že žiada rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že žalobu zamietajú. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Uviedol, že žalobný petit je nesprávny, ak vymedzenie práv a im zodpovedajúce povinnosti v ňom obsiahnuté sú nepresné, neurčité a prevzatie takéhoto petitu do výroku súdneho rozhodnutia by malo za následok, že by rozhodnutie nebolo vykonateľné. Predmetom tohto súdneho konania nie je preskúmanie rozhodnutia žalovaného prijaté na členskej schôdzi dňa 11.05.2014, ale preskúmanie oznámenia výboru zo dňa 16.05.2014. Žalovaný nesúhlasil ani s právnym názorom krajského súdu, že akékoľvek oznámenie žalovaného o zániku členstva žalobcu PZ je spôsobilé byť predmetom preskúmania podľa piatej časti OSP. Mal za to, že neexistuje žiadne rozhodnutie žalovaného o vylúčení žalobcu z poľovníckeho združenia, pretože zánik členstva nastal ex lege, priamo na základe stanov SPZ, pričom zánik členstva nebol žalovaný z dôvodu nezaplatenia členského príspevku zo strany žalobcu, žalobcovi oznamovať.

Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril k odvolaniu žalovaného písomným podaním zo dňa 02.11.2015, mal za to, že odvolanie žalovaného je potrebné zamietnuť a zaviazat žalovaného na náhradu trov konania.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného musí odmietnuť.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250j ods. 4 veta prvá a veta druhá OSP ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Podľa § 250ja ods. 1 OSP proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1, 2 a 6 je prípustné odvolanie.

V prejednávanej veci krajský súd rozsudkom z 01.04.2015 pod č. k. 11S/141/2014-56 zrušil rozhodnutie žalovaného - oznámenie o zániku členstva zo dňa 16.05.2014 podľa § 250j ods. 3 OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Ako dôvod zrušenia podľa uvedeného ust. OSP uviedol, že

rozhodnutie - oznámenie žalovaného je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu. Zdôvodnil tiež, prečo a z akých dôvodov pristúpil k súdnemu prieskumu oznámenia o zániku členstva žalobcu v žalovanom s poukazom na rozhodnutie - nález Ústavného súdu SR I. ÚS 354/08. V poučení rozsudku uviedol možnosť podať proti predmetnému rozsudku odvolanie, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Najvyšší súd SR v Bratislave.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že aj oznámenie žalovaného považoval za spôsobilý predmet súdneho prieskumu podľa § 244 a nasl. OSP so zdôraznením čl. 46 ods. 2 Ústavy SR a so správnym poukazaním aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 354/2008 s doplnením odvolacieho súdu aj o poukaz na rozhodnutie Ústavného súdu III. ÚS 91/2016.

Odvolací súd skúmal predovšetkým aj to, či bol tento dôvod na zrušenie oznámenia žalovaného naplnený (neúplnosť predložených spisov zo strany žalovaného), pričom zistil, že prvostupňový súd žalovaného vyzval výzvou zo dňa 20.08.2014 na vyjadrenie sa k žalobe a na predloženie originálu celého administratívneho spisu žalovaného v lehote 30 dní. Žalovaný výzvu prevzal dňa 25.08.2014. Krajskému súdu dňa 19.9.2014 žalovaný doručil vyjadrenie k žalobe s prílohami, a to plnomocenstvom pre právneho zástupcu žalovaného, fotokópiu Stanov Slovenského poľovníckeho zväzu a list SPZ, Okresná organizácia v Nových Zámkoch zo dňa 08.09.2014. Z uvedeného je zrejmé, že súdu nebol doložený kompletný administratívny spis súvisiaci s vecou.

V dôsledku skutočnosti, že na posúdenie prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu prvostupňového súdu je rozhodujúci výrok rozsudku, na základe ktorého súd zrušil rozhodnutie správneho orgánu, odvolací súd dospel k záveru, že preskúmaný rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá OSP, nie je možné napadnúť odvolaním. Z § 250ja ods. 1 OSP vyplýva, že odvolanie je prípustné proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1, 2 a 6 OSP.

Na veci nič nemení skutočnosť, že rozsudok obsahoval nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie proti predmetnému rozsudku, keďže nesprávne poučenie nemení nič na vyššie uvedených zákonných ustanoveniach (pozri rozhodnutie NS SR Sž-o-NS 105/2003 z 01.09.2004). Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 3 OSP nie je možné podať odvolanie. Je pritom irelevantné, či dôvod obsiahnutý v tomto ustanovení je jediným alebo len jedným z dôvodov zrušenia rozhodnutia správneho orgánu. Skutočnosť, že krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 3 OSP, automaticky zo zákona vylučuje možnosť podať proti takémuto rozsudku odvolanie. Odvolací súd poznamenáva, že zrušenie rozhodnutia podľa § 250j ods. 3 OSP nemožno považovať ani za porušenie práva žalovaného na súdnu ochranu a právo na odvolanie upravené v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Uvedené ustanovenie Ústavy Slovenskej republiky neupravuje právo orgánu verejnej správy na súdnu ochranu, ale naopak, zakotvuje právo občanov domáhať sa súdnej ochrany, ak boli na svojich právach ukrátení rozhodnutím orgánu verejnej správy. Pokiaľ ide o právo na podanie odvolania, toto právo žalovanému vyplýva z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky však poukazuje na skutočnosť, že v tomto prípade nejde o právo neobmedzené, ale ide o právo, ktoré žalovaný môže uplatniť v medziach zákona („zákonom ustanoveným postupom“) a ako už bolo vyššie uvedené, takúto možnosť zákon nepripúšťa (tak ako to vyplýva z ustanovenia § 250ja ods. 1 OSP).

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., keďže výsledok konania je obdobný ako pri zastavení konania a nemožno hovoriť o procesnom úspechu, resp. neúspechu v spore ani o procesnom zavinení skončenia konania, preto odvolací súd účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. správny súdny poriadok, postupoval

odvolací súd v konaní podľa predpisov účinný do 30.06.2016 (zákon č. 99/1963 Zb. - občiansky súdny poriadok).

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.